

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13432/2022
27.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Комуналпројект“ из Бачке Паланке, чији је пуномоћник Велимир Бјелановић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Угљеша Жарковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 2911/17 од 02.09.2021. године, у седници већа одржаној 27.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 2911/17 од 02.09.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог, изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 2911/17 од 02.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П 687/15 од 06.04.2017. године, ставом првим изреке, делимично је одржан на снази закључак о извршењу извршитеља за подручје Вишег и Привредног суда у Новом Саду, Косте Алексића, И.Ивк ../2015 од 17.11.2015. године и то у делу којим се обавезује тужени да исплати тужиоцу на име дуга износ од 228,00 динара и законску затезну камату на износ главног дуга од 228,00 динара за период од 09.11.2015. године до исплате. Ставом другим изреке, укинут је закључак о извршењу у делу преко износа главнице дуга од 228,00 динара до износа главнице дуга од 36.300,00 динара, за законску затезну камату на досуђени износ главнице од 228,00 динара за период од доспелости појединачних месечних износа до 09.11.2015. године, за законску затезну камату на износ преко износа главнице од 228,00 до 36.300,00 динара, за период од доспелости појединачних месечних износа до исплате, као и за трошкове извршног поступка и у том делу одбијен тужбени захтев тужиоца. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да исплати туженом на име трошкова парничног поступка износ од 48.176,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 2911/17 од 02.09.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба тужиоца и преиначена пресуда Основног суда у Бачкој Паланци П 687/15 од 06.04.2017. године, тако што је закључак о

извршењу извршитеља за подручје Вишег и Привредног суда у Новом Саду, Косте Алексића, И.Ивк ../2015 од 18.11.2015. године одржан на снази у делу у коме је тужени обавезан да тужиоцу исплати износ од 11.000,00 динара (уместо износа од 228,00), са законском затезном каматом на име главног дуга потраживања, а на појединачне износе од по 1.100,00 динара, почев од датума доспећа ближе одређених овим ставом изреке до исплате, као и за износ трошкова извршног поступка од 1.449,36 динара, а одбијен захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка и тужени обавезан да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 11.533,00 динара и у преосталом делу одбијена жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у побијаном непреиначеном делу. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове поступка по жалби у износу од 8.138,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио посебну ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20 – у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Предмет спора је исплата на име неизмиреног дуговања по основу неплаћених рачуна за паркинг услуге у укупном износу од 36.300,00 динара.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите и разлоге на којима је заснована правноснажна пресуда у примени материјалног права на утврђено чињенично стање, по оцени Врховног суда у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, с обзиром на то да је одлука о тужбеном захтеву заснована на примени одговарајућих одредаба материјалног права, као и да се због битне повреде одредаба парничног поступка посебна ревизија не може изјавити, јер битна повреда одредаба парничног поступка није прописана као разлог за изјављивање посебне ревизије одредбом члана 404. став 1. ЗПП. Исто тако и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, јер то није разлог ни за ревизију према одредби члана 407. став 2. ЗПП, имајући у виду да се у овом спору ради о спору мале вредности, као ни за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови да се у овој парници дозволи одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној и на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. а у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.).

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда (којом је одлучено у спору мале вредности) ревизија није дозвољена.

Иницијални акт предлог за извршење на основу веродостојне исправе је примљен од стране јавног извршитеља 09.11.2015. године. Вредност предмета спора износи 36.300,00 динара.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог није дозвољена.

Из наведеног разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић